

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פרשת ויצא - חיים באמונה

"ויקח מאבני המקום וישם מראשתי" (בראשית כח, יא)

בכיסם. אשתו שאלה אותו: "מה נעשה מחר? איך ניסע לתל-אביב?"

הרב אמר לה: "אל תדאגי, בעז"ה יתברך הכל יהיה בסדר". הם קמו בבוקר, שתו כוס קפה ויצאו לתחנה.

הרבנית בודקת את הארנק, ואין שם שקל אחד. "דוד, אין לנו כסף לעלות לאוטובוס". רבי דוד לא אומר מילה, וממשיך ללכת לכיוון התחנה והיא אחריו.

הם כבר 50 מטר לפני התחנה. הם רואים אנשים עולים לאוטובוס. הרבנית אמרה לו: "דוד, אין לנו כסף לאן אתה הולך? איך אתה מתכוון לעלות?". רבי דוד אמר לה: "אל תדאגי אשתי. ישועת ה' כהרף עין".

הם נעמדו בתור לעלות לאוטובוס, למרות שאין להם איך לשלם. לפתע הגיע אדם מאחד הסמטאות וקרא: "רבי דוד, רבי דוד, חכה, אל תעלה לאוטובוס. כבוד הרב נתן לי הלוואה לפני כמה חודשים, ולא היה באפשרותי לפרוע. עכשיו ב"ה רווח לי. קח לך את מלוא הסכום".

רבי דוד ואשתו קנו כרטיסים לאוטובוס. בנוסף, הכסף הספיק לקנות את כל המצרכים לשבת קודש, ואת הנותר חילק הרב לצדקה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שנת אמת

7"י	כנסת אמת 16:01	צאת אמת 17:13	בינו חם 17:44
ח"א	16:17	17:09	17:40
מיסב	16:17	17:09	17:40
כ"ב	16:21	17:13	17:44

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בת רוחמה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה רחל בת זוהרה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קנסב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקוה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

על הפסוק: "ויקח מאבני המקום וישם מראשתי" (בראשית כח, יא) רש"י הקדוש פירש: "עשאו כמרחב לראשו, שהיה ירא מפני חיות רעות".

מפורסמת הקושיה: מה מועיל לשים אבנים רק מסביב לראש? האם במצב כזה לא יכול חלילה לבוא בעל חיים ולטרוף את שאר האיברים?

אלא יעקב אבינו ידע שהוא לא יכול לקבל אפילו שריטה אחת אלא רק בגזירתו של הקב"ה, כדברי הגמרא (מסכת חולין ז ע"ב): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה".

אדם שבאמת מאמין, יודע שאפילו יתוש לא יעקוץ אותו אלא אם כן הכריזו על כך בשמיים. אם נזהר ככל האפשר וקיבל מכה באצבע, עליו לדעת שזה משמיים, הכריזו על כך מלמעלה והחליטו שהדבר הזה הוא הכי טוב בעבורו.

יעקב אבינו ידע שאין לו מה לפחד משום חיה רעה, אלא שיש מצווה מיוחדת של חובת ההשתדלות. היו שם כמה אבנים, והוא שם אותם מסביב לראש.

כאשר יהודי יודע שהכל מאיתו יתברך, כל חייו נראים אחרת.

הגאון הרב דוד ציון לניאדו זצ"ל התגורר ליד שוק 'מחנה יהודה' בירושלים. ביתו היה במרחק של עשרות מטרים מתחנת האוטובוס לתל-אביב.

פעם אחת הרב היה צריך לנסוע לתל אביב עם אשתו. אולם הפרוטה לא היתה מצויה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – חנכה – חלק א'

מה העניין בהדלקת נרות חנוכה? האם אישה יכולה להדליק את הנרות במקום בעלה?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

שאלה: **שאלה**

תשובה: **תשובה**

בתקופת בית המקדש השני גזרו מלכי יוון גזירות על ישראל. הם עמדו עליהם להשכיחם מצוות התורה, ולבטל אותם מדתם. לא הניחו להם לעסוק בתורה ובמצוות, ונכנסו להיכל בבית המקדש ופרצו בו פרצות. היה צר מאוד לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' והצילם מידם. אז גברו עליהם בני החשמונאים הכהנים הגדולים והרגו אותם, והושיעו את ישראל מידם.

כאשר נכנסו החשמונאים להיכל במקדש ורצו להדליק את המנורה הטהורה, לא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור, שיש בו כדי להדליק את המנורה יום אחד בלבד. נעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים. אותו היום, שבו נמצא פך השמן, היה כ"ה לחודש כסליו. לכן תיקנו חכמים, שהיו באותו דור, לעשות שמונה ימים הללו ימי משתה ושמחה, ומדליקים בהם נרות כדי לפרסם את הנס.

הנשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה. למרות שבדרך כלל נשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא - בנרות חנוכה חייבות, מכיוון שהן היו באותו הנס. (רמז לדבר "וְאִמְרָה הַאֲשֶׁה אִמֶּנּוּ" (במדבר ה, כב) - א-ארבע כוסות בפסח, מ-מקרא מגילה בפורים ו-נרות חנוכה, שהנשים חייבות במצוות אלו, אע"פ שמדובר במצוות שהזמן גרמא).

לכן, אם אינו יכול להדליק את הנרות בביתו, כגון שצריך לצאת למקום רחוק, ראוי ונכון, שימנה את אשתו, שתהיה שליחה שלו להדליק את הנרות במקומו. כך יוצא ידי חובה, אפילו אם הוא לא נמצא שם בשעת ההדלקה.

טובה תחת רעה

בימים שהרה"ק האדמו"ר רבי לוי יצחק מונזון זיע"א (בן הרה"ק ר' יוסף ומרת גיטל, מח"ס 'בך יברך ישראל'. נכד הרה"ק האדמו"ר רבי ישראל פרידמן מרוז'ין זצוק"ל) היה גר באוז'ירן, גר בעיר אדם רע מעללים שהציק לו רבות ורדף אחריו בכל הזדמנות וככל יכולתו. הצדיק הרב לוי יצחק לא ענה לאותו אדם רע מעללים דבר. בנוסף לכך, אף אסר למקורביו וחסידיו להגיב גם כשהרדיפות שהסב אותו בן בליעל גדשו את הסאה.

היהודי הזה הסתבך בחובות גדולים. בעיירה התחילו להתרוצץ שמועות, כי לא תהיה לו ברירה והוא יאלץ להימלט מהנושים הרבים שדרשו ממנו לשלם את חובו. חסידי הרבי שמחו, עוד מעט ותהי הרווחה. אך שמחתם היתה מוקדמת. כעבור זמן קצר נודע כי עלה בידו של אותו אדם רע מעללים לפרוע את כל חובותיו. הוא נשאר לגור בעיר.

אנשים סקרנים מקרב אנשי העיר התחילו לחקור - מהיכן השיג ממון כה רב? היו כאלו שפנו אליו ושאלו אותו על כך, אך הוא לא ידע לענות. הוא נשאל - אם כן, כיצד הוא שילם את החוב העצום שהוא היה נתון בו? אולם הוא רק ידע לספר, שמצא תחת דלת ביתו מעטפה עם סכום מספיק לסילוק כל חובותיו.

אנשי העיר התחילו לנסות ולחקור - מי הוא אותו נדיב מסתורי, שסייע לאותו אדם רע מעללים והניח באישון לילה מעטפה? על אף ניסיונות רבים ונשנים, הם לא הצליחו לעלות על עקבות הנדיב המסתורי. לבסוף הגבאי של הרבי לא הצליח לנצור את לשונו וחשף את הסוד.

יום אחד קרא לו הרבי ומסר בידו מעטפה עם סכום נכבד. הרבי ציווה עליו ללכת באישון לילה לבית של אותו יהודי ולהניח את המעטפה תחת הדלת בשקט ובצינעה. הגבאי ניסה להתווכח עם הרבי. הוא טען כי אדם זה, שאנשי העיר סובלים ממעשיו - מצווה לרדוף אותו ולסלק אותו אחת ולתמיד מהעיר, ולכל הפחות לא לסייע לו בעת צרתו. אדרבה, שמחה גדולה תהיה לתושבי העיר, אם ברנש זה יעזוב את תחומם.

אולם הרבי עמד על דעתו. הגבאי שאל: "רבינו, מדוע לשים לו את המעטפה באישון לילה? אולי אתן לו את המעטפה ביד ואומר לו, שהרבי שלח זאת?". ענה לו הרבי: "אכן, צדקה היא מצווה, גם כשיש בה נגיעות. כפי שכתוב: 'הנותן סלע על מנת שיחיה בני...! אך תיקון המידות אינו נחשב תיקון, כשיש נגיעה. אם תיתן לו את המעטפה ביד, יתכן שתהיה לי נגיעה, כי אז הוא יתבייש לרדוף אחרי'."

לכן הורה הרבי, שיניח את המעטפה באישון לילה. הרבי ביקש מהגבאי להבטיח לו לנצור את לשונו ולא לספר לאף אדם על כך. אך כאמור, הגבאי לא הצליח לשמור על הסוד זמן רב. הסיפור התפרסם בקרב יהודי העיר, והרבי הקפיד על כך. אולם אותו יהודי, כששמע, מי הוא זה שהעביר לו את המעטפה ובה הסכום העצום לפרוע את חובותיו, התבייש מאוד במעשיו ומרוב בושה עזב את העיר. (מעובד מתוך 'בך יברך ישראל')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

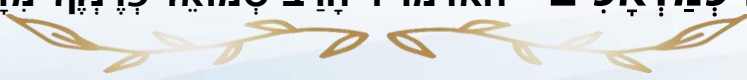
הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב שמואל פרנקל מדאראג זצ"ל

האדמו"ר הרב שמואל פרנקל זצ"ל הידוע כר' שמואל קומודור- נולד בתאריך הניסן ה'תקע"ה (1815) בעיירה קומאדי שבהונגריה. בגיל שש התייתם מאביו ועבר לגור אצל אחי אביו, הגאון ר' יצחק (אב"ד קראלי). בהמשך גר אצל גיסו, בעל אחותו, הגאון ר' זאב וואלף טננבוים (אב"ד וורפליט, מח"ס 'רחובות הנהר'). גר גם אצל הגאון ר' מאיר איזנשטטר (אב"ד אונגוואר). לאחר נישואיו התגורר בעיר גר בקומודור.

מאוחר יותר עבר לברט"ו-אויפאלו. סחר באתרוגים ובסחורות נוספות מכיוון שלא רצה ליהנות מכתרה של תורה. בשנת ה'תרל"ד (1873), בפקודת רבו, האדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז התמנה לרב בעיר דאראג והיה האדמו"ר הראשון לחסידות דאראג. גר בעיר דאראג עד סוף ימיו. גאון. מלומד בניסים. רבים פנו אליו ונושעו. ענוותן. חסידים רבים נהרו אליו.

מסופר שבאסיפת רבנים בפסט בהשתתפות הגאון ר' אברהם שמואל בנימין סופר (ה'כתב סופר'), הגאון ר' ישעיהו זילברשטיין (מח"ס 'מעשי למלך'), הגאון רבי יקותיאל יהודה טייטלבוים (האדמו"ר מסיגט) ועוד גדולי הדור, התנהל ויכוח וכשלא יכלו להגיע לעמק השווה, הציע האדמו"ר מסיגט, ר' יקותיאל יהודה (ה'ייטב לב') למסור את ההכרעה לרבינו.

נפטר ב-ט"ו חשוון ה'תרמ"ב (1881). חי כ-66 שנים. ציונו בדאראג שבהונגריה. חתנו, רבי זאב וואלף ציטרן מילא את מקומו, לאחר שבנו בכורו ר' אברהם שרגא צבי סירב למלא את מקום אביו. על שמו הוקם בית-כנסת בשכונת הר נוף בירושלים בשם 'אמרי שפר'.

אביו: ר' שרגא פייבל (אב"ד גינז רוסקא). **אימו:** מרת גיטל. **נשותיו:** מרת רחל (זיווג ראשון- בת הגביר ר' יצחק מפאטשוי שבהונגריה. התחתן בגיל ארבע-עשרה), מרת ברכה (זיווג שני- בת ר' הרב יעקב דב נויגרשל, אבד"ק ברדיוב). **מרבתי:** האדמו"רים ר' חיים הלברשטאם מצאנז, ר' יצחק פרנקל (אב"ד קראלי), ר' זאב וואלף טננבוים (אב"ד וורפליט), ר' מאיר איזנשטטר (אב"ד אונגוואר), ר' אברהם יהודה לייב הכהן שוורץ ('קול אריה').

ילדיו: ממרת רחל נולדו לו שני בנים ושתי בנות. **בניו:** ר' אברהם שרגא צבי (הבן הבכור), ר' מאיר. **מחתניו:** ר' זאב וואלף. **מספריו:** **אימרי שפר-** מעט מדברי תורה שהשתמרו והביא לדפוס חתנו ר' זאב וואלף. **סיפורי שמואל-** סיפורים מחייו ופועלו **רבינו הקדוש מדאראג-** סיפורי הנהגות על רבינו. **עשרות שירים** וניגונים מיוחסים לו, בהם ניגון המצווה טאנץ המוכר בחסידות צאנז.

אחד מיהודי העיר ביסרמין, שעשה את דרכו לדברצין לרגל מסחרו, נפל באמצע הדרך והתעלף. מיד לקחו אותו אל בית הרפואה. לאחר בדיקה קצרה, הרופאים הגדירו את מצבו אנוש. הוא שכב על מיטתו והגיע עד ערש דוויה. הרופאים שטיפלו בו אמרו נואש לחייו, **הם לא נתנו לו סיכוי להישאר בחיים יותר משלושה ימים!**

כששמעו, כי אין בידי הרופאים תרופה למחלתו, הובילו אותו ידידיו לביתו, כדי שלפחות יפטר בביתו ולא ימות בנכר. באותו שבוע ביום חמישי התקיים יריד בעיר דאראג. אשתו של היהודי ביקשה מאחד משכניה, שנסע ליריד, שכאשר יגיע לעיר, יכנס אל הרה"ק רבי שמואל פרנקל מדאראג זיע"א ויזכיר את שם בעלה לרפואה.

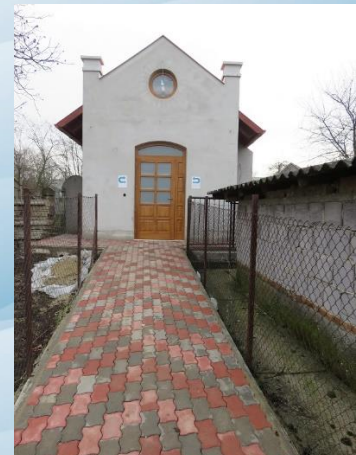
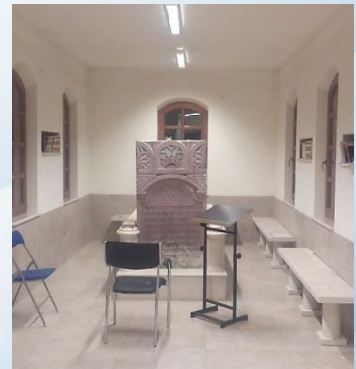
השכן הסכים. הוא נכנס אל הרבי, וסיפר לצדיק את שאירע והזכיר את שם שכנו. הוא ביקש שהרבי יברך את החולה ברפואה שלימה. הצדיק אמר לו, **שייכנס אליו שוב לפני שישוב לביתו.** השכן נלחץ מהתשובה והזכיר שנית, כי הרופאים אמרו שהחולה לא ישאר בחיים יותר משלושה ימים. אך הרבי ענה לו שוב, שייכנס אליו לפני שישוב לביתו, ועד אז אין מה לדאוג.

ביום ראשון לפני שהאיש חזר לביסרמין נכנס שוב לקודש פנימה. הרבי נתן בידו חתיכת קוגל, שיריים ששמר מסעודת השבת, וציווה, שכשיגיע לעירו יתן את הקוגל לבני ביתו של החולה, **ושילחשו באוזניו בזה הלשון: "שמואל בן גיטל שולח לך קוגל זה. ובכוח קדושת רבינו האדמו"ר מצאנז זיע"א תזכה לרפואה שלימה."**

בני הבית עשו מיד, כפי שהתבקשו. הם ניגשו אל החולה, ששכב ללא הכרה כמה ימים ולחשו באוזניו. לתדהמתם החולה מיד התעורר וביקש מים לנטילת ידיים כדי שיוכל להתפלל, לאחר שבמשך מספר ימים לא יכול היה לעשות כן בגלל שהיה מחוסר הכרה. לאחר התפילה אכל מהקוגל, והתרפא לגמרי ממחלתו. (רבינו הקדוש מדאראג).

בצעירותו התפרנס רבינו ממסחר בנוצות. באותם הימים ריפוד הנוצות שימש לכריות וכיו"ב. כך רבינו פירנס את משפחתו. פעם אחת הגיע סוחר ומכר לרבינו כמות גדולה של נוצות. מחיר הנוצות נקבע בהתאם למשקלן. הסוחר ביקש להגדיל את הכנסותיו ועשה מעשה רמיה.

הוא הוסיף אבנים קטנות, כדי שמשקל הנוצות יהיה גדול יותר. רבינו מיד הבחין במעשה הרמיה. בגלל שרבינו לא רצה לבייש את הסוחר, **לכן שילם את מלוא הסכום, כפי שהראה המשקל, למרות מצבו הכלכלי הדחוק.**

קָרֹב וְתוֹצָאָה

הגרמני מעשן! תקרא לו שיבוא להתפלל לפני העמוד. כולם מחכים לו".

רבי נפתלי שב אל האיש ואמר לו: "הרב מחכה לך". האיש שאל את רבי נפתלי: "האם אמרת לו, שאני מעשן בשבת?". רבי נפתלי ענה לו: "אכן כן, והרב אמר, שלא אתה מעשן, אלא הגרמני מעשן". האיש אמר לו: "לך אמור לאביך, שהשבת הזו איני יכול לבוא. קשה לי אחרי הסיגריה לבוא להתפלל לפני העמוד. בשבת הבאה אשתדל לבוא לבית המדרש להתפלל לפני העמוד".

בשבת הרביעית, האיש כבר הגיע מעצמו לבית המדרש, וכובד לגשת לפני העמוד. כשרבי נפתלי ראה, שאביו שוב מעלה אותו לעמוד, לחש לו: "הרי בעיניי ראיתי אותו מעשן בשבת בפרהסיא?". הרב חזר על דבריו בנחת: "הוא עישן? הגרמני עישן!". **לאחר שבוע האדמו"ר כבר עבר משם לשכונה אחרת. שוב לא ראו ולא שמעו מאיש זה.**

לאחר ארבעים וחמש שנה! האדמו"ר כבר היה מזקני האדמורי"ם, ערב אחד בשעת קבלת קהל בא יהודי זקן עם מקל, וביקש להיכנס אל הרבי.

הוא נכנס ואמר לצדיק: "אני הוא אותו חזן, שהתפללתי אצלכם במנהטן. הרבי זוכר אותי?" - הרב השיב: "ודאי, שאני זוכר אותך".

"רבי יקר, אני רוצה להכיר לכם טובה. הנכד שלי מתחנך השבוע כאן בבורו פארק. אני רוצה לכבד את הרבי בסידור קידושין", והראה לו הזמנה של החתונה.

הרבי שמח ואמר לו: "אינני מקבל סידור קידושין, אך אם תעשה 'שבע ברכות' כאן באיזור, אשמח להשתתף". הזקן אמר לו: "באחד מהלילות בשבוע הבא יתקיים באיזור בעז"ה 'שבע ברכות' ואמר את הכתובת שבה האירוע יתקיים".

לפני שכן"ק אדמו"ר רבי שלמה הלך אל ה'שבע ברכות', הוא ביקש מבנו כ"ק אדמו"ר רבי נפתלי צבי, שיבוא עימו ביחד לשמחת 'שבע ברכות'. הם הגיעו לאולם של ה'שבע ברכות'. בפתח האולם עמד הזקן עם המקל לקבל את פניו, ואמר לרבי שלמה:

"הרבי זוכר מה שהיה איתי באותו פארק בשבת? **כאן בתוך האולם יושבים 150 נכדים שלי בלי עין הרע. כולם שומרי תורה ומצוות, ומדקדקים בקלה כבחמורה. כל זה בזכות שהרבי שלח אחרי לבקש שאבוא מתוך הסיגריה להתפלל לפני העמוד... אלו הם פירותיך.**"

רבי שלמה התרגש ודמעות עלו בעיניו. כשיצאו משם, פנה האב אל בנו ואמר לו: "**נו, עתה הינך רואה, שלא הוא עישן, אלא הגרמני עישן?**"

להלן סיפור המועד מתוך 'ווי העמודים' ויש בו כדי ללמדנו עד כמה מילה טובה לזולת יכולה לקרב אותו לה', ואפילו עשויה לשנות את חייו ולחולל מהפכה לא רק אצלו אלא גם אצל זרעו: האדמו"ר ר' שלמה הלברשטאם מבאבוב צ"ל היה חכימא דיהודאי. לאחר השואה, שבה איבד את רוב משפחתו ואת רוב בני קהילתו, התקומם מעפר, והתחיל לבנות את הכול מחדש.

כשהגיע לארה"ב, היה לו בית מדרש במנהטן. פעם אחת בדרכו בערב שבת לבית המדרש, ראה יהודי בלי כיפה הולך לכיוון הפארק הגדול הסמוך לבית המדרש.

הרב עצר ואמר לו בסבר פנים יפות: "גוט שבת, אולי תבואו להתפלל בבית המדרש?". היהודי תמה: "האם רואים עלי שאני יהודי?" - "בוודאי רואים, מהיכן אתם?". האיש אמר לו את שם העיר והוסיף: "אני גם שימשתי כחזן בעירי". הרב שמח ואמר: "בוודאי, אני מכיר את העיר, נשמח מאוד לראות אתכם בבית המדרש בקבלת שבת".

האדמו"ר כיבד אותו לגשת לפני העמוד לקבלת שבת. אחרי התפילה הרב אמר לו: "שמחנו מאוד לשמוע את ה'קבלת שבת' שלך, נשמח כפליים, אם גם נזכה מחר לראות אותך כאן בביהמ"ד מתפלל שחרית לפני העמוד".

בבוקר האיש כבר הגיע עם כיפה משלו. לפני 'שוכן עד' ביקש ממנו הרב שיגיש לפני העמוד. האיש עשה כדבריו. הקהל הודו לו על החזנות הנפלאה.

גם בסעודה שלישית השתתף אותו אדם עם כולם. אחרי מעריב במוצ"ש, אמר לו הרב: "אנחנו מצפים לראותך כאן גם בשבת הבאה, אי אפשר לוותר על התפילה שלך". וכך היה. בשבת הבאה כובד האיש ב'קבלת שבת' ותפילת מוסף לפני העמוד.

בשבת השלישית האיש כבר לא הגיע לבית המדרש לקבלת שבת. בבוקר לפני התפילה הרב ביקש מבנו הגדול רבי נפתלי צבי צוק"ל (האדמו"ר הרביעי מבאבוב), שיצא לפארק הסמוך לחפש את היחזן".

רבי נפתלי צבי יצא לחפש בין האילנות שבפארק, וראה את האיש יושב עם עיתון ניו-יורק טיימס' בלי כיפה, ומעשן סיגריה רח"ל.

רבי נפתלי צבי נדהם. הוא חזר לבית הכנסת וצעק לפני אביו: "גוואלד, אותו היהודי, שהתפלל כאן קבלת שבת ומוסף, מעשן סיגריה בשבת כאן בפארק הסמוך". הרב לא נרעש מדבריו, וציווה עליו לשוב ולומר לאיש, שהרב מחכה לו לבוא לבית המדרש.

רבי נפתלי צעק מעומק ליבו הטהור: "אבל הוא מעשן בשבת". הרבי הסתכל על בנו ואמר בנחת: "הוא מעשן? היטלר

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי צ"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון צ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה צ"ל
	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי צ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו צ"ל
	אביבה בת איירון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
	אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין צ"ל
	יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	דוד יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
	סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	חווה בת יעקב צבי ע"ה
	סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
	יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
	מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
	אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

